7 Απριλίου 2026

Κρήτης Ευγένιος: Το “Χριστός Ανέστη” να μετατρέψει τη ζωή σας σε ένα διαρκές Πάσχα

/ Γενικά Θέματα / Ειδήσεις και Ανακοινώσεις

Την Πασχαλινή Εγκύλιο εξέδωσε ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Κρήτης κ. Ευγένιος, στην οποία τονίζει ότι η Ανάσταση του Χριστού μας καλεί ώστε να γίνει η αγκαλιά μας τόπος όπου θα χωρέσει ο κάθε άνθρωπος, ώστε να εκλείψουν, μέσα από αυτή τη στάση οι εχθρότητες και η βία.

Ο Σεβασμιώτατος αναφέρει ότι “*ἡ Ἐκκλησία διαρκῶς μᾶς προτρέπει: «συγχωρήσωμεν πάντα τῇ Ἀναστάσει» καί «ἀλλήλους περιπτυξώμεθα», νά ἀνοίξομε τήν ἀγκαλιά μας πρός κάθε κατεύθυνση, καί νά κάνομε τόπο γιά τόν ἄλλο, νά χωρέσομε τόν συνάνθρωπό μας στή δική μας ὕπαρξη, νά συν-χωρήσομε δηλαδή. Αὐτό προτρέπει, γιά νά μήν ἔχουν δύναμη τά ὅπλα καί ὁ θόρυβός τους, γιά νά μήν ἀπειλοῦν ὁ θάνατος καί ὁ βρυχηθμός του. Γιά νά ἐπικρατεῖ ἡ εἰρήνη, ἡ ἠρεμία καὶ ἡ χαρά. Γιά νά ὑποχωροῦν τὸ ἄγχος, οἱ ἔριδες καὶ οἱ διαμάχες. Γιά νά μήν ἔχουν θέση οἱ προκαταλήψεις, οἱ ἀδιαλλαξίες, οἱ ἐγωπάθειες, τά αὐτείδωλα*

τούτου τοῦ κόσμου. Γιά νά ἐννοήσομε τήν μεταξύ μας ἀληθινή σχέση. Οἱ πολεμικές συρράξεις, ποὺ μᾶς ἀπασχολοῦν ἔντονα τὸν τελευταῖο καιρό, φανερώνουν πόσο ἐπιρρεπεῖς παραμένομε στήν ἀδελφοκτονία, ἀφοῦ κάθε ἀνάλογη κίνηση τελικά ἐναντίον ἀδελφοῦ, παιδιοῦ τοῦ ἴδιου Θεοῦ Πατέρα, δυστυχῶς, ἀπευθύνεται“.

Αναλυτικά η Πασχαλινή Εγκύκλιος του Αρχιεπισκόπου Κρήτης για το 2026:

Ἀγαπητά μου παιδιά, Χριστός Ἀνέστη!

Καί τοῦτο τό Πάσχα, μᾶς ἀξίωσε ἡ Χάρις τοῦ Μεγάλου Θεοῦ καί Σωτῆρος μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, νά συμπορευθοῦμε μαζί Του πρός τό ἑκούσιο πάθος Του καί νά ὁδηγηθοῦμε τελικά στή λαμπροφόρο Ἀνάστασή Του, μέ τήν ὁποία συντελεῖται ἡ νίκη κατά τοῦ θανάτου.

Ἀπόψε καί πάλι, «Θανάτου ἑορτάζομεν νέκρωσιν, Ἅδου τήν καθαίρεσιν, ἄλλης βιοτῆς τῆς αἰωνίου, ἀπαρχήν» (Ζ’ Ὠδή τοῦ Κανόνος τῆς Ἀναστάσεως). Αὐτό εἶναι τό ἀποτέλεσμα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ γιά ὅλους ἐμᾶς πού Τόν πιστεύομε ὡς Κύριο καί Λυτρωτή μας καί μέ τήν παραπάνω νικητήρια ὠδή τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, ἀναγγέλομε χαρμόσυνα κατ’αὐτήν τήν εὐλογημένη Πασχάλια ὥρα, τή νίκη τοῦ ἀγαθοῦ ἔναντι τοῦ κακοῦ, τήν ἐπικράτηση τοῦ Φωτός ἔναντι τοῦ σκότους τῆς ἁμαρτίας, τήν ὁλόφωτη νίκη τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ κατά τοῦ Ἅδη καί τοῦ θανάτου, ἀλλά καί τήν ἀπαρχή τῆς δικῆς μας Ἀναστάσεως.

Ὁ Ἀναστάς Κύριος νικᾶ τόν θάνατο καί ἐγκαθιστᾶ τή βεβαιότητα τῆς ἐλπίδας, κατατροπώνει τήν ἁμαρτία καί προσφέρει τή γλυκύτητα τῆς συγχώρησης γιά κάθε ἁμαρτωλό ἄνθρωπο, σαλπίζει τόν ἐρχομό μιᾶς ἄλλης ζωῆς, αἰώνιας, ἀνακαινισμένης καί φωτισμένης ἀπό ἀνέσπερο φῶς καί μᾶς καλεῖ νά τή ζήσομε.

Γνωρίζετε ἀσφαλῶς τήν εἰκόνα ἐκείνη, στήν ὁποία ὁ Ἀναστάς Χριστός μας, κρατεῖ ἀπό τό χέρι τούς Πρωτοπλάστους καί τούς συνεγείρει ἀπό τό θάνατο. Αὐτό πού τότε συνέβει, δέν σταμάτησε ποτέ, συνεχίζει νά συμβαίνει καί μέ ὅλους ἐμᾶς, πού διά τοῦ βαπτίσματός μας συμμετέχομε στό Θάνατο καί τήν Ταφή τοῦ Χριστοῦ. Ὅπως λέγει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος: «συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον, ἵνα ὥσπερ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ πατρός, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν». (Ρωμ. 6,4). Καί ὅπως καί στήν παραπάνω εἰκόνα, μέ τόν ἴδιο τρόπο ὁ Ἀναστάς Χριστός ἁπλώνει τό χέρι Του στόν καθέναν ἀπό ἐμᾶς καί μᾶς καλεῖ ἐλεύθερα νά συμπορευθοῦμε μαζί Του σέ μία νέα ζωή γεμάτη χαρά, ἐλπίδα, εἰρήνη, φῶς καί αἰσιοδοξία. Αὐτό πού ἀναφωνοῦμε: «Χριστός Ἀνέστη καί κανένας νεκρός δέν μένει στόν τάφο...Ἀνέστη Χριστός καί νεκρός οὐδείς ἐπί μνήματος» εἶναι τελικά τό Εὐαγγέλιο, τό χαρμόσυνο μήνυμα πού

ἀπευθύνεται σέ ὅλους καί διαλύει τήν ἀγωνία, τούς φόβους καί τήν ἀνασφάλεια γιά τό αὔριο.

Γιά νά γίνει αὐτό πραγματικότητα, γιά νά γίνει χαροποιό γεγονός στή ζωή μας, ἡ Ἐκκλησία διαρκῶς μᾶς προτρέπει: «συγχωρήσωμεν πάντα τῇ Ἀναστάσει» καί «ἀλλήλους περιπτυξώμεθα», νά ἀνοίξομε τήν ἀγκαλιά μας πρός κάθε κατεύθυνση, καί νά κάνομε τόπο γιά τόν ἄλλο, νά χωρέσομε τόν συνάνθρωπό μας στή δική μας ὕπαρξη, νά συν-χωρήσομε δηλαδή. Αὐτό προτρέπει, γιά νά μήν ἔχουν δύναμη τά ὅπλα καί ὁ θόρυβός τους, γιά νά μήν ἀπειλοῦν ὁ θάνατος καί ὁ βρυχηθμός του. Γιά νά ἐπικρατεῖ ἡ εἰρήνη, ἡ ἡρεμία καὶ ἡ χαρά. Γιά νά ὑποχωροῦν τὸ ἄγχος, οἱ ἔριδες καὶ οἱ διαμάχες. Γιά νά μήν ἔχουν θέση οἱ προκαταλήψεις, οἱ ἀδιαλλαξίες, οἱ ἐγωπάθειες, τά αὐτείδωλα τούτου τοῦ κόσμου. Γιά νά ἐννοήσομε τήν μεταξύ μας ἀληθινή σχέση. Οἱ πολεμικές συρράξεις, ποὺ μᾶς ἀπασχολοῦν ἔντονα τὸν τελευταῖο καιρό, φανερώνουν πόσο ἐπιρρεπεῖς παραμένομε στήν ἀδελφοκτονία, ἀφοῦ κάθε ἀνάλογη κίνηση τελικά ἐναντίον ἀδελφοῦ, παιδιοῦ τοῦ ἴδιου Θεοῦ Πατέρα, δυστυχῶς, ἀπευθύνεται. Ἡ ἀποψινή βραδιά, ἀπαιτεῖ μία στροφή στόν ἔσω ἄνθρωπο, μία γνήσια αὐτοκριτική, μία ἀληθινή μετάνοια, προκειμένου νά ἔχομε τήν ἐμπειρία τῆς Ἀναστάσεως πού δέν εἶναι ἑορτή καί ἐπέτειος, ἀλλά βίωση τοῦ γεγονότος στήν σωτηριολογική καί ἀνθρωπολογική του διάσταση. Ἑορτάζομε πραγματικά Πάσχα Χριστοῦ; Ἄς ἀναρωτηθοῦμε. Ἔχομε τίς πνευματικές προϋποθέσεις νά ἐννοήσομε, τί διαστάσεις ἔχει γιά ἐμᾶς ἡ βίωση αὐτοῦ τοῦ γεγονότος, μποροῦμε τελικά «νά σηκώσομε τό Φῶς του»; Ταυτιζόμαστε μέ τόν Ἀναστημένο Λυτρωτή μας; Κάνομε τή ζωή Του, ζωή μας, τό λόγο Του ἔργο μας; Κάνομε τήν ἀγάπη Του ἀγάπη μας, τό Σταυρό Του, δύναμη στήν ἄρση τοῦ δικοῦ μας σταυροῦ, τό Πάθος Του ἀντίδοτο στά πάθη μας; Ἄν ναί, τότε σωστά βαδίζομε.

Ἀγαπητοί μου, «...ἦρθε ξανά τὸ Πάσχα, ἡ χαρμόσυνη μέρα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, ἡ αἰτία κάθε εὐφροσύνης καὶ ἀγαλλιάσεως, πού ἔρχεται μία φορά τόν χρόνο ἤ μᾶλλον ἔρχεται καθημερινά καί συνεχῶς σ᾽ ἐκείνους πού κατανοοῦν τό μυστικό της νόημα...», ὅπως λέγει ὁ Ἁγ. Συμεών ὁ Νέος Θεολόγος. Τὸ αὐθεντικό περιεχόμενο τῆς Λαμπροφόρου ἑορτῆς, ποὺ σήμερα καὶ πάλι πανηγυρίζομε, παραμένει ἴδιο καί ἀπαράλλακτο.

Μέσα στήν Ἐκκλησία μας καί μέ τή ζωή Της, ὁ Ἀναστημένος Κύριος ἐξακολουθεῖ νὰ φανερώνεται ἐνώπιόν μας, ὅπως συνέβη καὶ μὲ τοὺς μαθητές Του, μετά τήν Ἀνάστασή Του. Εἰσέρχεται μυστικά καί σ᾽ ἐμᾶς, στίς καρδιές μας, ἀλλά καί στόν ταραγμένο καί ἐμπόλεμο κόσμο μας, ὅπως τότε στό ὑπερῶο τῆς Ἰερουσαλήμ, κομίζοντας χαιρετισμό εἰρήνης σέ ὅλους, γιά νά μᾶς διαβεβαιώσει ὅτι εἶναι παρών ἀνάμεσά μας καί θά παραμένει μέχρι τό τέλος τοῦ κόσμου: «Καί ἰδού ἐγώ μεθ᾽ ὑμῶν εἰμί πάσας τάς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος» (Ματθ.28,20).

Προσφέρει χωρὶς φειδώ τήν ὄντως εἰρήνη, διότι Αὐτός εἶναι ἡ Εἰρήνη καί ἡ Ζωή. Αὐτός ὁ θρίαμβος τῆς ἄμετρης ἀγάπης τοῦ Θεοῦ ἔρχεται νά πλημμυρίσει μέ ὁλοζώντανη ἐλπίδα κάθε τεθλιμμένη καί ἀπελπισμένη καρδιά, κάθε πονεμένο καί ἀπογοητευμένο ἄνθρωπο, κάθε συγχυσμένο πνευματικά, προσφέροντας μία ἀπερίγραπτη χαρά, ἀλλά καί μία ἀναστάσιμη καινή ζωή, γεμάτη ἀγάπη καί αἰσιοδοξία.

Γι’ αὐτό ἄς χαροῦμε. Καί ἄς ἀκολουθοῦμε τόν Ἀναστημένο Χριστό, μέ τόν λόγο καί τίς πράξεις μας, κυρίως ὅμως μέ τήν ἐλπιδοφόρα, χαροποιό καί αἰσιόδοξη παρουσία μας στή ζωή τοῦ κόσμου, καταθέτοντας στήν κοινωνία μας τή μαρτυρία πώς ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, μᾶς δίδει τήν δυνατότητα νά ἀνασταινόμαστε ἀπό τίς πτῶσεις μας, νά εἰρηνεύομε «ἐν ἑαυτοῖς» γιά νά εἰρηνεύσει καί ὁ κόσμος, νά σεβόμαστε τή δημιουργία τοῦ Θεοῦ, τό περιβάλλον μας, κάθε τι πού φανερώνει τήν ἀγάπη Του καί ἀποτελεῖ ἐγγύηση τῆς αἰωνιότητας. Νά μάθομε ἐπιτέλους νά ζοῦμε μαζί Του, ἀλλά καί ὁ ἕνας μας μαζί μέ τόν ἄλλο. Νά μάθομε, πώς ὅλοι ἔχομε θέση στήν Ἀνάστασή Του, πώς τό Φῶς Του φωτίζει ὅλους ἐκτός ἀπό αὐτούς πού θέλουν νά μείνουν σκοτεινοί, πώς ἡ Ἀλήθεια Του μόνο τόν ἄρχοντα τοῦ ψεύδους καί τούς ἀνθρώπους του, ἔχει ἀντίζηλους καί ἐχθρούς.

Μέ αὐτές τίς σκέψεις, ἀπευθύνω σέ ὅλους Σας τό «ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ», πού τά λέγει ὅλα καί τά προσφέρει ὅλα καί εὔχομαι, αὐτή ἡ εὐχή μέ τή δύναμή της, νά μετατρέψει ὁλόκληρη τή ζωή Σας σέ ἕνα διαρκές Πάσχα, σέ μία ἀναστάσιμη ἑορτή πού θά συνεχιστεῖ στήν αἰωνιότητα. Προσεύχομαι στόν Ἀναστάντα Κύριο τῆς Ζωῆς καί τῆς Εἰρήνης, τά ἔτη ὅλων νά εἶναι ἔτη εὐλογημένα, εἰρηνικά, χριστοφόρα, χριστοτερπῆ καί ὁλοφώτεινα ἀπό τό Ἅγιο Φῶς τῆς Ἀναστάσεως.

Ἀδελφοί, «πάντοτε χαίρετε, ἀδιαλλείπτως προσεύχεσθε, ἐν παντί εὐχαριστεῖτε» (Α΄Θεσσ. 5, 16-17). Διότι, «Ἀληθῶς Ἀνέστη ὁ Κύριος!»

Μέ πολλή ἀγάπη καί πατρικές εὐχές

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
† Ὁ Κρήτης Εὐγένιος